

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 16-5-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει, την από 15-4-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 558/18-4-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Και του από 28-4-2022, κατόπιν της από 18-4-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της με αρ. 4327/14-02-2022 (Συνεδρίαση 988/14-02-2022) απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα και τον όρισε ανάδοχο, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ανάθεση της παροχής υπηρεσιών καθαρισμού των σταθμών του συστήματος των γραμμών 2 & 3 της ... για έναν (1) μήνα (...), συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 398.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 29-1-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 3-5-2022 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.000 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, ασκείται εκ του αποδεκτού και δεύτερου μειοδότη, προσφεύγοντος η από 15-4-2022 προσφυγή κατά της από 28-2-2022 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών κατακύρωσης, καθ' ο μέρος κατακύρωσε το αποτέλεσμα της διαδικασίας στον εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, από 28-4-2022, κατόπιν της από 18-4-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος. Και ναι μεν η προβαλλομένη είχε κοινοποιηθεί από 28-2-2022 στον προσφεύγοντα, πλην όμως, παρότι ανέφερε εσφαλμένα ως συνημμένο το από 8-2-2022 πρακτικό περί κατακύρωσης, στην πραγματικότητα συγκοινοποιήθηκε μετ' αυτής μόνο το προηγηθέν πρακτικό ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, που είχε ήδη επικυρωθεί δια προηγούμενης εκτελεστής πράξης, ουδόλως δε κοινοποιήθηκε το πρακτικό οργάνου αξιολόγησης περί του ίδιου του σταδίου που εγκρίνει και περατώνει η νυν προσβαλλομένη, ήτοι αυτού των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Άλλωστε, προ κοινοποίησης του επικυρωθέντος δια της εκτελεστής πράξης του αποφαινομένου οργάνου του αναθέτοντος, πρακτικού οργάνου αξιολόγησης δεν νοείται πλήρης γνώση ούτε της εκτελεστής πράξης, αφού άλλωστε εν προκειμένω ουδόλως το περιεχόμενο του πρακτικού ενσωματώνεται, αντιγράφεται ή καθ' οιοδήποτε τρόπο γνωστοποιείται δια της προσβαλλομένης, στους διαγωνιζόμενους και κατ' αποτέλεσμα, η κοινοποίησή του ήταν αναγκαία για την πλήρη γνώση και της προσβαλλομένης, ως και την εκκίνηση προθεσμίας προσβολής της. Το δε ως άνω από 8-2-2022 πρακτικό περί δικαιολογητικών κατακύρωσης κοινοποιήθηκε μόλις την 5-4-2022 στον προσφεύγοντα, εκκινώντας μόλις τότε την προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά της νυν προσβαλλομένης, η οποία ούτως εμπροθέσμως ασκείται. Επιπλέον, ο προσφεύγων ναι μεν προηγουμένως (με τη με ΓΑΚ 383/2022 προσφυγή του) προσέβαλε τη νυν εκτελεστή πράξη, πλην όμως προσέβαλε αυτή, κατά το μέρος της ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, μέρος που όμως δεν αποτέλεσε όντως κεφάλαιο της προσβαλλομένης και προς τούτο άλλωστε απερρίφθη ως απαράδεκτη με την Απόφαση ΕΑΔΗΣΥ 648/2022. Ήτοι διότι προέβαλε ισχυρισμούς κατά κεφαλαίων που αφορούσαν προηγούμενη και

μάλιστα, μη ενσωματωθείσα στη νυν προσβαλλομένη εκτελεστή πράξη και ούτως ισχυρισμούς επί της ουσίας στρεφόμενους κατά προηγούμενης πράξης και όχι της νυν προσβαλλομένης, η οποία ούτως, το πρώτον και δη, κατά το μόνο κεφάλαιο αυτής, ήτοι ως προς την έγκριση των δικαιολογητικών κατακύρωσης, πλέον προσβάλλεται, απορριπτομένων των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος περί δεύτερης προσφυγής. Επομένως, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής περί μη υποβολής από τον παρεμβαίνοντα, καρτέλας «στοιχεία μητρώου/επιχείρηση» του taxisnet, κατά τις απαιτήσεις του όρου 2.2.9.2.B1.β και όσον αφορά τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.β, ανεξαρτήτως του αν έπρεπε να την υποβάλει ή όχι με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης σε ισχύ και για τον χρόνο της προσφοράς και ασχέτως ότι αυτός με τα από 17-1-2022 δικαιολογητικά κατακύρωσης του, υπέβαλε την από 17-1-2022 σχετική εκτύπωση της επιχείρησής του, ούτως ή άλλως (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1187/2021, 1202/2020, 1320/2019), ο όρος 2.2.9.2.A1 ορίζει ότι τυγχάνει εφαρμογής αυτούσια η διάταξη του αρ. 79 παρ. 6 του ν. 4412/2019, ήτοι προβλέπεται ότι οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. η οικεία περί απόδειξης της παραπάνω κατάστασης (αναστολής εργασιών) βάση δεδομένων, τηρείται από την ... στην υπηρεσία «Αναζήτηση Βασικών Στοιχείων Μητρώου Επιχειρήσεων», όπου μεταξύ άλλων είναι δυνατή η αναζήτηση με τη χρήση κωδικών taxisnet και χωρίς ανάγκη συγκατάθεσης της περί ης η αναζήτηση επιχείρησης, σχετικά με την τυχόν διακοπή ή μη των εργασιών της και σχετικά με τις δραστηριότητές της. Περαιτέρω, για την πρόσβαση και αναζήτηση σε αυτό το μητρώο, από την αναθέτουσα, δεν απαιτούνται ούτε τυχόν ειδικό

κωδικοί που κατέχει μόνο ο οικονομικός φορέας ούτε η σύμπραξη του τελευταίου ούτε η εκ μέρους του παροχή κάποιου ειδικού συνδέσμου ούτε οιασδήποτε εν γένει πληροφορίας πέραν του ΑΦΜ του και της επωνυμίας του, οι οποίες εν προκειμένω κατέστησαν γνωστές στην αναθέτουσα ήδη με την υποβολή της προσφοράς του παρεμβαίνοντος και με πλήθος εγγράφων αυτού, εκτός δε των άλλων και του ΤΕΥΔ του. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την επισκόπηση των δημοσιευμένων όρων και κανονισμών σε σχέση με την επίμαχη ηλεκτρονική πλατφόρμα που ευρίσκονται αναρτημένοι στον επίσημο διαδικτυακό τόπο της ... (www.....gr), η αναθέτουσα αρχή με ΑΦΜ και ΔΟΥ (η οποία διαθέτει κωδικούς taxisnet όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των αρ. 45 περ. γ, 46 παρ.α , 67 του νόμου 4172/2013 και της απόφασης του διοικητή της ΑΑΔΕ 1041/2019 παρ.1) είχε την δυνατότητα να επιβεβαιώσει την μη αναστολή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του προσωρινού αναδόχου και ήδη παρεμβαίνοντος, μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της ..., όπου οι πληροφορίες που αφορούν στα στοιχεία εκάστης επιχειρήσεως, τις δραστηριότητές της με ειδική αναφορά στο χρόνο ενάρξεως και το χρόνο διακοπής, την κατάστασή της (εάν είναι ενεργή ή όχι) και τα ειδικότερα στοιχεία των εγκαταστάσεών της στην ημεδαπή είναι ελεύθερα και δωρεάν προσβάσιμα σε οιονδήποτε διαθέτει κωδικούς taxisnet, ώστε να δύναται να χρησιμοποιεί τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες, πλατφόρμες και εφαρμογές της Πράγματι, εισερχόμενος κανείς στον επίσημο διαδικτυακό τόπο της ... (www.....gr) και ακολουθώντας την διαδρομή, αρχική σελίδα // επιχειρήσεις // φορολογικές υπηρεσίες // μητρώο // αναζήτηση βασικών στοιχείων μητρώου επιχειρήσεων, διαπιστώνει ότι ανοίγει εφαρμογή, με τη χρήση της οποίας τα νομικά πρόσωπα, οι νομικές οντότητες, και τα φυσικά πρόσωπα με εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα μπορούν να αναζητήσουν βασικές πληροφορίες, προκειμένου να διακριβώσουν τη φορολογική ή την επαγγελματική υπόσταση άλλων νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων ή φορολογουμένων/φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Η πιο πάνω υπηρεσία στοχεύει στην καταπολέμηση της έκδοσης πλαστών και εικονικών στοιχείων από φορολογικά

ανύπαρκτα πρόσωπα και παρέχεται κατόπιν γνωμοδότησης της Α.Π.Δ.Π.Χ. (με αριθ.) και σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν. 3842/2010 «Αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις» και το εδάφιο (ι) του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 περί Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Τόσο από τις αναρτημένες πληροφορίες στην αρχική σελίδα της υπηρεσίας όσο και από τις απαντήσεις της Υπηρεσίας στην επιλογή συχνές ερωτήσεις – απαντήσεις προκύπτει ότι η πιο πάνω Υπηρεσία δύναται να χρησιμοποιηθεί από Νομικά Πρόσωπα, Νομικές Οντότητες και Φυσικά Πρόσωπα με εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, που διαθέτουν TAXISnet κωδικούς με τους οποίους αρκεί να κάνουν εγγραφή στην υπηρεσία, προκειμένου να κάνουν χρήση αυτής. Άρα, ούτως ή άλλως, ακόμη και αν θεωρείτο υποβλητέο τέτοιο έγγραφο και για τον χρόνο της προσφοράς, δεδομένης της ως άνω απαλλαγής εκ της διακήρυξης και λόγω της δυνατότητας του αναθέτοντος να αποκτήσει πρόσβαση ο ίδιος στην καρτέλα επιχείρησης του παρεμβαίνοντα, δεν ιδρύεται λόγος αποκλεισμού από τη μη υποβολή του. Επιπλέον τούτου, ο όρος 2.2.9.2.Α3 όρισε «Ως προς το χρόνο ισχύος των σχετικών δικαιολογητικών, σημειωτέα τα ακόλουθα: . τα αποδεικτικά μέσα γίνονται αποδεκτά κατά τον ακόλουθο τρόπο: α) τα δικαιολογητικά που αφορούν την παράγραφο 2.2.3.1., 2.2.3.2.γ και 2.2.3.4.β γίνονται αποδεκτά εφόσον έχουν εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή τους», ως δε υποβολή δε, αναφέρεται στην υποβολή των οικείων, κατά τον στη διακήρυξη προβλεπόμενο χρόνο υποβολής, εγγράφων, ήτοι την υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης. Συνεπώς, όχι μόνο δεν απαιτήθηκε υποβολή του ως άνω εγγράφου (εκτύπωσης καρτέλας επιχείρησης) με αυτοτελή ισχύ (επιπλέον του χρόνου δικαιολογητικών κατακύρωσης) και κατά τον χρόνο της προσφοράς, αλλά ρητά επισημάνθηκε ο ένας και μόνος απαιτούμενος χρόνος ισχύος του εγγράφου, ήτοι αυτός της προβλεπόμενης υποβολής του και άρα, των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Άρα, σε κάθε περίπτωση, ο πρώτος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής περί μη νόμιμης υποβολής πιστοποιητικού ΕΒΕΑ από τον παρεμβαίνοντα, περί απόδειξης του προσόντος συμμετοχής του όρου 2.2.4 της διακήρυξης, ο όρος

2.2.9.2.A3 της διακήρυξης όρισε ότι «γ) τα δικαιολογητικά που αφορούν την παράγραφο 2.2.4 ... γίνονται αποδεκτά εφόσον έχουν εκδοθεί έως τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες πριν από την υποβολή τους». Συνεπώς, ουδόλως, βάσει του ως άνω όρου, που όρισε ρητό και αποκλειστικώς απαιτητό, χρόνο ισχύος του ως άνω εγγράφου, απαιτήθηκε να υποβληθεί τυχόν αυτό και σε αυτοτελή ισχύ και κατά τον χρόνο της προσφοράς, Ο παρεμβαίνων υπέβαλε ως δικαιολογητικό κατακύρωσης το υπ' αρ. πρωτ. ... Πιστοποιητικό Εγγραφής στο ΕΒΕΑ, ήτοι εκδοθέν εντός των 30 ημερών πριν την από 17-1-2022. Το γεγονός ότι αναφέρει το πιστοποιητικό αυτό πως «Έχει εκπληρώσει, τις προς ΕΒΕΑ, υποχρεώσεις της από συνδρομές μέχρι και 31/12/2021», ουδόλως έθετε κάποια υποχρέωση υποβολής πρόσθετου δικαιολογητικού ή δικαιολογητικού με αναφορά ότι έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις προς το ΕΒΕΑ κατά τον χρόνο της υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Και αυτό διότι αφενός, το ελεγχόμενο ως προς την ισχύ του στον χρόνο της υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης προσόν δεν είναι αυτό της πληρωμής εισφορών στο επιμελητήριο, αλλά της εγγραφής στο επιμελητήριο, κατά τον όρο 2.2.4 της διακήρυξης και ενώ ουδόλως εξαρτάται άνευ ετέρου, άμεσα και παραχρήμα η διατήρηση της εγγραφής στο επιμελητήριο με την ανά μήνα εκπλήρωση υποχρέωσης συνδρομής στο ΕΒΕΑ. Αφετέρου, πέραν του ότι ουδόλως ο προσφεύγων αποδεικνύει ότι το ως άνω ουσιαστικό προσόν της εγγραφής έληξε κατά την 17-1-2022, ήτοι κατά τον χρόνο υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης, σε κάθε περίπτωση σαφώς ορίστηκε ο απαιτούμενος, χωρίς επιπλέον προϋποθέσεις (όπως περί του διαστήματος για το οποίο έχει εκπληρωθεί η υποχρέωση συνδρομών και αν βαίνει ή όχι στο έτος εντός του οποίου τέθηκε ο χρόνος υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, δεδομένου του ότι το τριακονθήμερο από την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης βαίνει με απώτατο χρόνο το 2021), χρόνος έκδοσης του πιστοποιητικού, ο οποίος καλύπτεται από το προσκομισθέν εν προκειμένω, αποδοχή δε των ισχυρισμών του προσφεύγοντος θα συνιστούσε σαφή αναίρεση του ως άνω όρου περί χρόνου έκδοσης του ως άνω δικαιολογητικού. Άρα, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος. Όσον αφορά τον

τρίτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5 της διακήρυξης όρισε ότι «Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να διαθέτουν πιστοληπτική ικανότητα το όριο της οποίας να ανέρχεται σε ποσοστό τουλάχιστον ίσο με το 100% της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης χωρίς ΦΠΑ,», ενώ στον όρο 2.2.9.2. περ. Β.3 προβλέπεται ότι: «Για την απόδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας προσκομίζουν: 1) ... 2) Για την απόδειξη της πιστοληπτικής ικανότητας χρειάζεται βεβαίωση που εκδίδεται από πιστωτικά ή 'χρηματοδοτικά' ιδρύματα ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4364/2016', που λειτουργούν νόμιμα στα κράτη – μέλη της Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή στα κράτη μέλη της ΣΔΣ και έχουν, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, το δικαίωμα αυτό». Άρα, ναι μεν το ως άνω δικαιολογητικό κατακύρωσης αρκούσε να υποβληθεί άπαξ και με τα δικαιολογητικά προσωρινού αναδόχου, αλλά το ουσιαστικό προσόν, το οποίο σκοπεί να αποδείξει, ήτοι η εκ του οικονομικού φορέα διάθεση πιστοληπτικής ικανότητας κατά τα ως άνω όρια, έπρεπε ήδη να συντρέχει, κατά τον όρο 2.2.9.2.A1 της διακήρυξης κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς. Ο δε παρεμβαίνων υπέβαλε με τα δικαιολογητικά κατακύρωσής του την εκδοθείσα μετά την από 10-1-2022 πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης, από 13-1-2022 βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας Τράπεζας Πειραιώς, που απαντά στο από 12-1-2022 αίτημα του παρεμβαίνοντος, σχετικά με το νυν διαγωνισμό, η οποία βεβαίωνει ότι η συνεργασία του με την τράπεζα διεξάγεται σε ικανοποιητικό επίπεδο, αποτελεί ως την έκδοσή της, συνεπή και αξιόπιστο πελάτη και έχει εγκρίνει υπέρ του συνολικό πιστοδοτικό όριο 3,6 εκ. ευρώ, εκ των οποίων 1,6 εκ. για εγγυητικές επιστολές συμμετοχής και εξ αυτών 900 χιλ. και δυνητικά για εγγυητικές καλής εκτέλεσης, ως και 2 εκ. ευρώ για κεφάλαιο κίνησης 12μηνιαίας διάρκειας. Περαιτέρω, το γεγονός πως το νυν αρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 ορίζει πως η απόδειξη των προσόντων συμμετοχής κατά την προσφορά λαμβάνει χώρα δια του ΕΕΕΣ, αφενός ούτως ή άλλως, δεν αναιρεί την απαίτηση ουσιαστικής συνδρομής αυτών κατά τον χρόνο της προσφοράς, αλλά απλώς ορίζει ως το καταρχήν αποδεικτικό μέσο το ΕΕΕΣ (εφόσον η

αναθέτουσα δεν προβεί στη χρήση της ευχέρειας πρόωρης απαίτησης δικαιολογητικών οριστικής απόδειξης προ του σταδίου προσωρινού αναδόχο κατ' άρ. 79 παρ 5 Ν. 4412/2016), χωρίς αυτό να σημαίνει πως οι εκεί δηλώσεις αρκεί τυπικά να αναφέρουν πλήρωση του προσόντος συμμετοχής, παρά θα πρέπει να είναι ορθές και ακριβείς ως προς τη συνδρομή του απαιτηθέντος εκ της διακήρυξης, προσόντος συμμετοχής (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422/2022) και δη, όπως αυτό ακριβώς απαιτήθηκε να συντρέχει, σε συνδυασμό με το αποδεικτικό περιεχόμενο των περί αυτού δικαιολογητικών οριστικής απόδειξης και όχι κατ' ελεύθερη ερμηνεία του κάθε διαγωνιζομένου περί της έννοιας του κατά περίπτωση κριτηρίου επιλογής. Συνεπώς, ακόμη και με το τροποποιηθέν δια του άρ. 44 Ν. 4782/2021, πλέον ισχύον άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, τα προσόντα συμμετοχής πρέπει να συντρέχουν ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς. Αφετέρου, εν προκειμένω ούτως ή άλλως, η διαδικασία εκκίνησε προ της 1-6-2021, όταν τέθηκε σε ισχύ η ως άνω νέα διάταξη του άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και ουδόλως ενσωματώθηκε στη διακήρυξη (ενώ άλλωστε, σημειωτέον ότι αναδρομική ισχύ επί εκκρεμών διαδικασιών απέκτησαν τα νέα άρ. 102, 103 και 310 Ν. 4412/2016, δια της ειδικής προς τούτο διάταξης του άρ. 22 Ν. 4903/2022, όχι πάντως το, όπως τροποποιήθηκε δια του άρ. 44 Ν. 4782/2021 άρ. 104 Ν. 4412/2016). Πάντως, ακόμη και αν η τελευταία αυτή διάταξη καταλάμβανε τη νυν διαδικασία, τούτο δεν θα αναιρούσε ότι το προσόν συμμετοχής θα έπρεπε ήδη να υφίσταται κατά τον χρόνο της υποβολής της προσφοράς και ότι τυχόν επιτρεπόμενα εκκινεί η ύπαρξη του κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών κατακύρωσης και η το πρώτον κτήση του μετά την υποβολή της προσφοράς. Περαιτέρω, εν προκειμένω η προσκομισθείσα βεβαίωση, παρά τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντα, όχι μόνο εκδόθηκε κατά τον χρόνο της κλήσης περί υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αλλά και κατά το περιεχόμενο της αναφέρεται σε πραγματικό συντρέχον κατά τον χρόνο αυτό, χωρίς ουδόλως να προκύπτει ότι ο οικονομικός φορέας κατείχε κατά τον χρόνο της προσφοράς την ως άνω βεβαιούμενη πιστοληπτική ικανότητα, που δεν ζητήθηκε γενικώς και αορίστως ή υπό την έννοια της καλής

συνεργασίας και της καλής σχέσης με τράπεζα, αλλά ως πιστοληπτική ικανότητα ανερχόμενη σε συγκεκριμένο ποσό. Επομένως, αλυσιτελώς ο παρεμβαίνων και ο αναθέτων επικαλούνται τόσο τις αναφορές της βεβαίωσης περί καλής συνεργασίας του παρεμβαίνοντος με την τράπεζα, αφού δεν ζητήθηκε απλώς ως προσόν μια τέτοια συνεργασία, αλλά συγκεκριμένη πιστοληπτική ικανότητα, η οποία ουδόλως άνευ ετέρου προκύπτει ότι συνέτρεχε εκ της ήδη συνεργασίας προ της προσφοράς, όσο και τις αναφορές της ίδιας βεβαίωσης στον συγκεκριμένο διαγωνισμό, αφού το γεγονός ότι η βεβαίωση εκδόθηκε επί τη βάση της συμμετοχής του παρεμβαίνοντος στη νυν διαδικασία, ουδόλως σημαίνει ότι συνέτρεχε η πιστοληπτική ικανότητα και κατά την προσφορά του (άλλωστε, μέρος της διαδικασίας είναι και η υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης και άρα, η αναφορά ότι η βεβαίωση αφορά τη συγκεκριμένη διαδικασία και τη συμμετοχή του παρεμβαίνοντος ουδόλως σημαίνει άνευ ετέρου ότι αφορά τον χρόνο προσφοράς του σε αυτή τη διαδικασία). Εξάλλου, ως εκδοθείσα κατά τον χρόνο υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης η ως άνω βεβαίωση, κάθε περιεχόμενο της, εκτός αν άλλως αναφέρει η βεβαίωση, αφορά τον χρόνο έκδοσης και εν προκειμένω, εξ ουδενός στοιχείου δεν προκύπτει ούτε υφίσταται οιοδήποτε έρεισμα στο περιεχόμενο της, κατά το οποίο η συγκεκριμένη πιστοληπτική ικανότητα, ανερχόμενη σε έγκριση συγκεκριμένου ποσού προϋπήρχε της έκδοσης της βεβαίωσης και δη, κατά τον χρόνο ήδη της από 12-2-2021 προσφοράς. Εξάλλου, τα δικαιολογητικά κατακύρωσης δεν τίθενται ως κάποιες αυτοτελείς ουσιαστικού χαρακτήρα απαιτήσεις ούτε θεσπίζουν κάποια διακριτά ουσιαστικά προσόντα, αλλά αναγκαία συνέχονται με τα τεθέντα κριτήρια επιλογής, σκοπούν στην απόδειξή τους και άρα, το περιεχόμενο των δικαιολογητικών κατακύρωσης προσδιορίζεται από το κριτήριο επιλογής που καλούνται να αποδείξουν και επομένως, η ζητούμενη από τον όρο 2.2.5.2 «πιστοληπτική ικανότητα» είναι ακριβώς αυτή που πιστοποιεί ο εκδότης της βεβαίωσης του όρου 2.2.9.2.B3.2 και προϋποθέτει για την ύπαρξη της, ακριβώς την εκ του εκδότη βεβαίωση. Η δε πιστοληπτική ικανότητα (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422/2022), βεβαιώνεται εκ του οικείου πιστωτικού ιδρύματος

βάσει των δεδομένων που λαμβάνει υπόψη του κατά τον χρόνο έκδοσης της και αναφέρεται σε βεβαίωση αυτής κατ' αυτόν ακριβώς τον χρόνο, προηγουμένως δε αυτής της βεβαίωσης είναι εξ αντικειμένου άδηλη και άνευ ουδενός αρμοδίου να αναλαμβάνει την περί αυτής ευθύνη. Άλλωστε, ακριβώς λόγω της φύσης της, όπως και του προσδιορισμού της εκ της διακήρυξης όχι σε μια αόριστη συνθήκη, αλλά ως συναρτώμενη με ένα συγκεκριμένο ελάχιστο οικονομικό όριο, η πιστοληπτική ικανότητα δεν συνίσταται σε μια ιδιότητα που ο οικονομικός φορέας αποδίδει ή αντιλαμβάνεται για τον εαυτό του, αλλά υφίσταται και συγκροτείται το πρώτον, δια της εξ ενός ακριβώς, πιστωτικού φορέα, ήτοι φορέα που χορηγεί πιστώσεις, αξιολόγηση ότι τέτοια ικανότητα, ήτοι ικανότητα ως προς του να παράσχει ο πιστωτικός φορέας ανάλογη και αντιστοίχου ποσού πίστωση, καταρχήν υφίσταται, δηλαδή ο πιστωτικός φορέας τον θεωρεί καταρχήν αξιόχρεο για συγκεκριμένο τουλάχιστον ποσό πίστωσης (χωρίς τούτο να σημαίνει ότι πρέπει να βεβαιώσει ότι θα του χορηγήσει τέτοια πίστωση και να συνάψει μετ' αυτού προσύμφωνο πίστωσης/δανείου, αναγκαία). Επομένως, ως προς την πιστοληπτική ικανότητα συγκεκριμένου μάλιστα ποσού, αυτή δεν υφίσταται πριν την εκ πιστωτικού ιδρύματος ανάληψη σχετικής ευθύνης, δέσμευσης και αξιολόγησης περί αυτής, η οποία θα καταλήξει σε μια, δια της σχετικής βεβαίωσης του πιστωτικού ιδρύματος, δήλωσή του έναντι τρίτων, εν προκειμένω του αναθέτοντος λόγω προορισμού της βεβαίωσης, περί ακριβώς, της συγκεκριμένης εκ μέρους του αξιολόγησης του οικονομικού φορέα ως αξιόχρεου για το συγκεκριμένο όριο πίστωσης. Συνεπώς, έπρεπε ήδη κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της προσφοράς να συντρέχει το προσόν του όρου 2.2.5.2 και άρα, να υφίσταται αναγνώριση της πιστοληπτικής ικανότητας του παρεμβαίνοντος επί του κατά τη διακήρυξη ζητούμενου ποσού από αρμόδιο ίδρυμα/επιχείρηση, ενώ η κατά τον όρο 2.2.9.2.B3.2 βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας έπρεπε να ανατρέχει ήδη κατά τον κρίσιμο χρόνο της προσφοράς. Άλλωστε, όσον αφορά τη βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας, ως και την απόδειξη των κριτηρίων επιλογής του όρου 2.2.5 εν γένει, ουδόλως υφίστατο, όπως επί των προαναφερθέντων επί του πρώτου και δεύτερου λόγου της προσφυγής, δικαιολογητικών κατακύρωσης περί λόγων αποκλεισμού και του

κριτηρίου επιλογής 2.2.4, ειδική διάταξη της διακήρυξης περί αποδεκτού χρόνου έκδοσης των εγγράφων σε συγκεκριμένο απώτατο προ της υποβολής τους σημείο ούτε ο συναφής περί τούτου όρος 2.2.9.2.A3 της διακήρυξης ορίζει οτιδήποτε περί των δικαιολογητικών του όρου 2.2.9.2.B3 και του κριτηρίου επιλογής 2.2.5 (και ενώ τα δικαιολογητικά του όρου 2.2.9.2.B3 δεν συνιστούν ένορκη βεβαίωση ή υπεύθυνη δήλωση, περί των οποίων ρυθμίζει ο όρος 2.2.9.2.A3, ενώ ούτε το άρ. 80 παρ. 12 Ν. 4412/2016, όπως ίσχυε κατά την εκκίνηση της διαδικασίας, αλλά και όπως νυν ισχύει, ορίζει οτιδήποτε περί τυχόν απώτατου ή αποδεκτού χρονικού ορίου έκδοσης σε σχέση με την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, όσον αφορά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης περί των κριτηρίων επιλογής οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, όπως τα προκείμενα. Ούτως, ο χρόνος έκδοσης αυτών ουδόλως εκ της διακήρυξης αρκούσε να αφορά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης ή οιοδήποτε σημείο μετά την προσφορά. Παρά, αντίθετα, δεδομένου ότι κατά τον όρο 2.2.9.2.A3, τα προσόντα συμμετοχής έπρεπε ήδη να συντρέχουν κατά τον χρόνο της προσφοράς, η δια των δικαιολογητικών του όρου 2.2.9.2.B3 απόδειξη αυτών έπρεπε και αυτή να ανατρέχει στον χρόνο της προσφοράς. Άρα, εκ των προσκομισθέντων ουδόλως προκύπτει η ήδη κατά την προσφορά, κατοχή της απαιτηθείσας πιστοληπτικής ικανότητας εκ του παρεμβαίνοντος, η οποία άλλωστε έπρεπε να προέρχεται από αρμόδιο ίδρυμα και όχι να προκύπτει κατά πεποίθηση, πίστη και άποψη του ιδίου και η οποία μάλιστα έπρεπε να αναφέρεται σε πιστοληπτική ικανότητα επί συγκεκριμένου κατ' ελάχιστον ποσού και όχι σε μια αόριστη έννοια εν γένει φερεγγυότητας και καλής συναλλακτικής πρακτικής και σχέσης του με το τραπεζικό ίδρυμα. Εξάλλου, και μεν το άρ. 22 Ν. 4903/2022 ορίζει την εφαρμογή του άρ. 103 και του άρ. 310 Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρ. 43 και 121 Ν. 4782/2021 και κατά τις εκκρεμείς κατά την 1-6-2021 διαδικασίες, όπου ο οικονομικός φορέας δεν αποκλείσθηκε οριστικά ή δεν αποφάνθηκε διαφορετικά δικαστική απόφαση και το άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016, όπως πλέον ισχύει και παραπέμπεται εκ του άρ. 315 παρ. 1 Ν. 4412/2016, ορίζει ότι σε περίπτωση έλλειψης δικαιολογητικού

κατακύρωσης, ο αναθέτων καλεί τον οικονομικό φορέα να συμπληρώσει (καταρχήν και κατά την πρώτη φορά εντοπισμού του σφάλματος ή έλλειψης) το ελλείπον δικαιολογητικό. Τούτο βέβαια προϋποθέτει την ύπαρξη του προσόντος ήδη κατά την προσφορά και όχι την το πρώτον απόκτηση του ελλείποντος προσόντος, κατά τον χρόνο της κλήσης προς συμπλήρωση. Η δε προκείμενη έλλειψη, ναι μεν καταρχήν υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του νυν ισχύοντος άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και επομένως συντρέχει, δεδομένης της ανωτέρω ελλείψεως, υποχρέωση του αναθέτοντος να καλέσει τον παρεμβαίνοντα προς συμπλήρωση της έλλειψης, όπως και ο παρεμβαίνων προβάλλει, χωρίς ρητά άλλωστε να συνομολογεί ή να προκύπτει με σαφήνεια εκ του δικογράφου της παρέμβασης του (ομοίως και επί του όρου 2.2.5.3 και του όρου 2.2.9.2.B3, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, βλ. κατωτέρω) η εξαρχής βέβαιη αδυναμία υποβολής της ελλείπουσας απόδειξης ή η απουσία κατά την προσφορά του σχετικού προσόντος συμμετοχής. Πλην όμως, η προς συμπλήρωση έλλειψη αφορά όχι κάποια τυχόν προσωπική εκ του παρεμβαίνοντος διαβεβαίωση ή δήλωση πιστοληπτικής ικανότητας ή βεβαίωση πιστωτικού ιδρύματος περί καλής συνεργασίας, αλλά την εκ του παρεμβαίνοντος κατοχή, ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς του, σαφώς βεβαιούμενης εξ αρμοδίου κατά τη διακήρυξη ιδρύματος/επιχείρησης, πιστοληπτικής ικανότητας του περί του κατά τη διακήρυξη ζητούμενου, ποσού. Επομένως, κατ' εν μέρει αποδοχή του τρίτου λόγου της προσφυγής, μη νομίμως έγιναν αποδεκτά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του παρεμβαίνοντος, καίτοι δεν αποδείχθηκε, όσον αφορά την κάλυψη του όρου 2.2.5.2 της διακήρυξης, η ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς κατοχή του οικείου προσόντος, δια του κατά τον όρο 2.2.9.2.B3.2 ζητούμενου για την απόδειξη του προσόντος, δικαιολογητικού και κατά παράλειψη τίου αναθέτοντος να καλέσει τον παρεμβαίνοντα, όπως κατ' άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και όπως αυτό ισχύει μετά το άρ. 43 Ν. 4782/2021, να υποβάλει την κατά τη διακήρυξη ζητούμενη απόδειξη πιστοληπτικής ικανότητας του οριζόμενου κατά τη διακήρυξη ποσού από κατά τη διακήρυξη οριζόμενο ίδρυμα/επιχείρηση, που αφορά ήδη τον χρόνο της προσφοράς. Συνεπώς, προς τούτο, η

προσβαλλομένη και η δι' αυτής ανάδειξη του παρεμβαίνοντος ως αναδόχου, είναι ακυρωτέα, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στον αναθέτοντα, προκειμένου να καλέσει τον παρεμβαίνοντα να υποβάλει τα ως άνω ελλείποντα. Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5.3 όρισε το εξής κριτήριο επιλογής «3) Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να έχουν δυνατότητα Ασφαλιστικής κάλυψης Γενικής αστικής ευθύνης κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης, σύμφωνα με τους λοιπούς όρους που αναλύονται στο σημείο 4.7 της παρούσας» και ο όρος 2.2.9.2.B3.3 όρισε ως προς απόδειξή του δικαιολογητικό κατακύρωσης «σχέδιο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, το οποίο θα είναι σύμφωνο με τα αναφερόμενα στο άρθρο 4.7 της παρούσας και το οποίο θα προσκομιστεί υπογεγραμμένο πριν την υπογραφή της σύμβασης». Συνεπώς, ουδόλως προκύπτει ότι απαιτήθηκε η ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς, αλλά ούτε καν κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών κατακύρωσης ασφάλιση, αλλά η δυνατότητα αυτής της ασφάλισης ήταν το απαιτούμενο να συντρέχει ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς, προσόν. Περαιτέρω, η ασφαλιστική σύμβαση ήταν υπογραπτέα κατά την εκτέλεση και ουδόλως απαιτήθηκε να έχει ήδη συναφθεί νωρίτερα, πλην όμως, θα πρέπει να υφίσταται σχέδιο τέτοιας σύμβασης ήδη νωρίτερα και μάλιστα, αφενός να υποβληθεί ως δικαιολογητικό κατακύρωσης, αφετέρου ορίζεται το σχέδιο αυτό ως το αποδεικτικό μέσο της κατοχής του συναφούς προσόντος, ήτοι της ασφαλιστικής δυνατότητας, ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς. Σε συνέχεια όσων προαναφέρθηκαν περί του τρίτου λόγου της προσφυγής, ο παρεμβαίνων υπέβαλε ως δικαιολογητικό κατακύρωσης Την από 14-01-2022 και υπ' αρ. πρωτ. ... Βεβαίωση Ασφαλιστικής Κάλυψης της ... με την οποία βεβαιώνεται ότι ανωτέρω ασφαλιστική εταιρεία «από 30/06/2021 (12:00) έως 30/06/2022 (12:00), παρέχει κάλυψη Γενικής Αστικής Ευθύνης Προϊόντος και Επαγγελματικής Ευθύνης, στην εταιρεία ... με βάση τους Γενικούς & Ειδικούς όρους, εξαιρέσεις, διατάξεις και προϋποθέσεις του συμβολαίου 'Γενικής Αστικής Ευθύνης'». Άρα, η ως άνω βεβαίωση αναφέρεται σε ασφαλιστική σύμβαση που το πρώτον συνήφθη την 30-6-2021, ήτοι μετά την από 12-2-2021

υποβολή της προσφοράς και τον από 15-2-2021 καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών. Συνυπεβλήθη και το με αρ. ... συμβόλαιο/ ανανεωτήριο ... συμβόλαιο με την ..., βάσει του οποίου εκδόθηκε η ως άνω βεβαίωση, ως και το από 30.6.2021 με αρ. ... ανανεωτήριο ασφαλιστηρίου ... αστικής ευθύνης προς τρίτους. Επιπλέον, το γεγονός πως η διακήρυξη αρκέστηκε σε σχέδιο ασφαλιστηρίου, πλην όμως ως απόδειξη ότι ήδη και κατά το κρίσιμο σημείο της προσφοράς υπήρχε το ζητούμενο προσόν, ήτοι η διάθεση δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης, όπως και ότι ο παρεμβαίνων εκ περισσού, ως προς το είδος του εγγράφου, αντί σχεδίου ασφαλιστηρίου, υπέβαλε ασφαλιστήριο ουδόλως αναιρεί ότι το ασφαλιστήριο αυτό, καίτοι συνιστά ήδη συναφθείσα σύμβαση, οπωσδήποτε δεν ανατρέχει σε χρόνο προγενέστερο της έκδοσης του. Ούτε προκύπτει η ζητούμενη δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης κατά τον χρόνο της προσφοράς από το γεγονός ότι 5 μήνες μετά από την προσφορά, ο παρεμβαίνων σύναψε ασφαλιστική σύμβαση, γεγονός επόμενο του κρίσιμου για την ήδη κατά την προσφορά συνδρομή του συναφούς προσόντος, ήτοι της δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης. Η δε εν τέλει κατά τον χρόνο των δικαιολογητικών κατακύρωσης υποβολή συναφθείσας μετά την προσφορά σύμβασης, εκ περισσού και έναντι του ζητούμενου σχεδίου προς σύναψη σύμβασης δεν αναπληρώνει ούτε υποκαθιστά την έλλειψη του προσόντος που ζητήθηκε, όσον αφορά την προσφορά, κατά τον χρόνο της οποίας δεν προέκυψε ούτε ασφάλιση ούτε σχέδιο ασφαλιστικής σύμβασης ούτε η δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης. Εξάλλου, ο όρος 2.2.9.2.B3 ζήτησε το σχέδιο ασφαλιστηρίου ακριβώς ως το μέσο που αποδεικνύει τη δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης, ούτως ζητώντας όπως αυτή η δυνατότητα δεν τελεί απλώς υπό την πεποίθηση, άποψη, προσδοκία και πίστη του οικονομικού φορέα ή ως μια γενική δυνατότητα να ασφαλιστεί εξ οιουδήποτε εν γένει ασφαλιστικού φορέα, αλλά συνίσταται εκ της ύπαρξης σχετικού σχεδίου σύμβασης μεταξύ οικονομικού φορέα και ασφαλιστικού φορέα, στοιχείο που ακριβώς αποδεικνύει μια μεταξύ τους καταρχήν συμφωνία για τη δυνατότητα εν συνεχεία και κατά τη σύμβαση, σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης, που θα περιλαμβάνει τους ειδικούς όρους που θέτει το άρ. 4.7 της διακήρυξης. Άρα, η

οικεία «δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης» προϋποθέτει την οικεία προκαταρκτική συμφωνία, υπό τη μορφή σχεδίου σύμβασης, δια του οποίου η ασφαλιστική επιχείρηση αναγνωρίζει προφανώς τη δυνατότητα του οικονομικού φορέα να τύχει ασφάλισης από αυτή και συνεπώς, αυτή η κατά τον όρο 2.2.5.3 «δυνατότητα» νοείται ως αυτή που αναγνωρίζεται από τον ασφαλιστικό φορέα, επί τω τέλει να παράσχει αυτός την ασφαλιστική κάλυψη στον προσφέροντα, με τους όρους του άρ. 4.7 της διακήρυξης. Άλλωστε και ο όρος 2.2.5.3 δεν αναφέρθηκε σε εν γένει δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης, αλλά σε σχετική δυνατότητα για ασφάλιση γενικής αστικής ευθύνης και υπό τους συγκεκριμένους όρους του άρ. 4.7, ομοίως δε και το άρ. 2.2.9.2.B3 σε πλήρη συσχέτιση με τον όρο 2.2.5.3 απαίτησε ακριβώς σχέδιο ασφαλιστηρίου με τους όρους του άρ. 4.7. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε επί του τρίτου λόγου ανωτέρω, ακριβώς επειδή τα δικαιολογητικά κατακύρωσης δεν θεσπίζουν κάποια διακριτά ουσιαστικά προσόντα, αλλά αναγκαία εξαρτώνται από τα τεθέντα κριτήρια επιλογής, προς την απόδειξη των οποίων σκοπούν, το περιεχόμενο τους οριοθετεί και την έννοια του προσόντος που πρέπει, κατά το κριτήριο επιλογής, να διαθέτει ο προσφέρων και άρα, κατά τον όρο 2.2.9.2.A1, πρέπει να διαθέτει ήδη κατά την προσφορά. Κατ' αποτέλεσμα, ελλείψει συναφούς προκαταρκτικής συμφωνίας ασφαλιζόμενου-ασφαλιστικής επιχείρησης δεν υφίσταται το κατά τον όρο 2.2.5.3 ζητούμενο ήδη κατά την προσφορά προσόν, ήτοι της δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης με το συγκεκριμένο περιεχόμενο και όρους και άρα, το σχέδιο ασφαλιστηρίου του όρου 2.2.9.2.B3 θα πρέπει να υφίσταται ήδη κατά την προσφορά ή έστω θα πρέπει να προκύπτει ήδη κατά την προσφορά, συναφής προκαταρκτική συμφωνία και αναγνώριση εκ της ασφαλιστικής επιχείρησης και υπέρ του προσφέροντος, η δυνατότητα παροχής εν συνεχεία σε αυτόν και αν καταστεί ανάδοχος, ασφάλισης γενικής αστικής ευθύνης με τους συγκεκριμένους όρους του άρ. 4.7 της διακήρυξης. Εξάλλου, δεδομένου ότι η προκείμενη έλλειψη αφορά την κατά τον χρόνο της προσφοράς συνδρομή ή μη της προϋπόθεσης ύπαρξης δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης του παρεμβαίνοντος κατά τους όρους του άρ. 4.7 της διακήρυξης και κατά τα ανωτέρω, ύπαρξης σχεδίου

σύμβασης με ασφαλιστική επιχείρηση και με τους όρους του άρ. 4.7 της διακήρυξης, η κατ' άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016, όπως με το άρ. 43 Ν. 4782/2021 τροποποιήθηκε και καταλαμβάνει, βάσει του άρ. 22 Ν. 4903/2022 τη νυν διαδικασία (βλ. ανωτέρω, επί του τρίτου λόγου της προσφυγής), αποδεκτή συμπλήρωση δεν θα δύνατο παρά να συνίσταται στο ως άνω δικαιολογητικό και δη, ως υπάρχον ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς. Επομένως και σε συνέχεια και όσων αναφέρθηκαν επί του τρίτου λόγου παραπάνω, κατ' εν μέρει αποδοχή και του τέταρτου λόγου της προσφυγής, μη νομίμως έγιναν αποδεκτά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του παρεμβαίνοντος, καίτοι δεν αποδείχθηκε, όσον αφορά την κάλυψη του όρου 2.2.5.3 της διακήρυξης, η ήδη κατά τον χρόνο της προσφοράς κατοχή του οικείου προσόντος, δια του κατά τον όρο 2.2.9.2.B3.3 ζητούμενου για την απόδειξη του προσόντος, δικαιολογητικού και κατά παράλειψη τριού αναθέτοντος να καλέσει αυτόν, όπως κατ' άρ. 103 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και όπως αυτό ισχύει μετά το άρ. 43 Ν. 4782/2021, όπως υποβάλει την κατά τη διακήρυξη ζητούμενη απόδειξη δυνατότητας ασφαλιστικής κάλυψης από ασφαλιστική επιχείρηση για γενική αστική ευθύνη με τους όρους του άρ. 4.7 της διακήρυξης, ήδη κατά την προσφορά. Συνεπώς, και προς τούτο, η προσβαλλομένη και η δι' αυτής ανάδειξη του παρεμβαίνοντος ως αναδόχου, είναι ακυρωτέα, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στον αναθέτοντα, προκειμένου να καλέσει τον παρεμβαίνοντα να υποβάλει τα ως άνω ελλείποντα.

4. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά της αποδοχής των δικαιολογητικών κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα και δη, καθ' ο μέρος αυτή έλαβε άνευ ετέρου χώρα, ενώ ο αναθέτων όφειλε να προβεί σε όσα αναφέρονται στην ανωτέρω σκ. 3 (όσον αφορά τον τρίτο και τέταρτο λόγο της προσφυγής), προ κρίσης περί της αποδοχής των δικαιολογητικών κατακύρωσης και ανάδειξης του παρεμβαίνοντα ως αναδόχου, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να γίνει εν μέρει δεκτή η Παρέμβαση, καθ' ο μέρος απορρίπτεται η προσφυγή. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος ενέκρινε τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα και όρισε αυτόν ανάδοχο άνευ ετέρου και κατά προηγούμενη παράλειψη όσων αναφέρονται στη σκ. 3 ανωτέρω, όσον

αφορά τις εντοπισθείσες κατόπιν του τρίτου και τέταρτου λόγου της προσφυγής, πλημμέλειες. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στον αναθέτοντα προκειμένου να προβεί στην κατά τη σκ. 3 ανωτέρω, κλήση του παρεμβαίνοντα για συμπληρώσεις, όσον αφορά τις πλημμέλειες που αναφέρονται στη σκ. 3, όσον αφορά τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο της προσφυγής, προ κρίσεως ως προς την αποδοχή ή μη των δικαιολογητικών κατακύρωσής του και ανάδειξης του ως αναδόχου.

5. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει τη με αρ. 4327/14-02-2022 (Συνεδρίαση 988/14-02-2022) απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος καθ' ο μέρος ενέκρινε τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα και τον όρισε ανάδοχο, παραλείποντας να προβεί σε όσα αναφέρονται στις ανωτέρω σκ. 3-4 και αναπέμπει στον αναθέτοντα, προκειμένου να προβεί σε όσα ορίζονται στις ανωτέρω σκ. 3-4.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 16-5-2022 και εκδόθηκε στις 27-5-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΗ